

v § 2 téhož vlád. nař. Tím méně jsou tyto ceny závažné pro případy, v nichž jest vypočítati pachtovné bez zřetele na vládní nařízení č. 168/1936 Sb. z. a n.

Nejvyšší soud neshledal tudíž zákonného důvodu, aby rozsudek odvolacího soudu byl změněn nebo zrušen (§ 510, odst. 3, c. ř. s.).

Čís. 17210.

Účinky postupu přednosti, nejsou-li ustupující a předstupující právo přímo za sebou.

(Rozh. ze dne 7. února 1938, R II 535/38.)

Srov. rozh. č. 12942 Sb. n. s.

Rozvrhuje nejvyšší podání, za které byl exekučně prodán dům s pozemky, přikázal exekuci soud přihlášenou pohledávku 17.567 Kč 70 h hypotekární věřitelce Koutribučenské záložně v H., které postoupil přímo jí předcházející Engelbert M. přednost před svým právem výměnku, který byl oceněn na 39.600 Kč, a další přihlášené pohledávky Dr. Josefu D., Dr. Ottovi B. a zbytek firmě M., pivovar v P. První dva věřitelé rovněž měli postoupenou přednost před uvedeným právem výměnku, ale následovali až za Dr. Otto B. Rekursní soud přikázal na rekurs firmy M., pivovaru v P., celou jeho přihlášenou pohledávku a důsledkem toho Josefu D. (resp. jeho nadzástavním věřitelům) na jeho pohledávku 24.483 Kč 80 h v mezích výměny Engelberta M. zbytek nejvyššího podání 15.356 Kč 85 h, takže Josef D. i se zbytkem a Dr. Otto B. úplně vyšli na prázdko. Důvody: Napadeným rozvrhovým usnesením byl stěžovateli přikázán zbytek nejvyššího podání 11.984 Kč 61 h v pořadí pohledávky Josefa D. Rekurs jest částečně oprávněn. Podle § 216 ex. ř. jest přikázati pohledávky podle knihovního pořadí. Podle vyjádření o postupu přednosti č. d. 876/22 ze dne 21. dubna 1932 a postupní listiny č. d. 2961/32 ze dne 3. listopadu 1932 přísluší pohledávce firmy M. pivovaru v P. přednost před pohledávkou Josefa D. a byla proto tato pohledávka přikázána v pořadí jí příslušejícím.

Nejvyšší soud přikázal Dr. Ottovi B. 5.093 K 19 h a Josefu D. resp. jeho nadzástavním věřitelům na místo přikázaných 15.356 K 15 h jen částku 10.263 K 66 h.

Důvody:

Již v rozhodnutí č. 12492 Sb. n. s. bylo vyloženo, že měla-li předstupující hypotéka pořadí ihned za ustupujícím právem, platí pro postup přednosti ustanovení § 46 třetí dílčí novely k obč. zák. a že předstupující právo nabývá pořadí ustupujícího práva bez omezení, takže jde o úplnou výměnu míst s absolutním účinkem, jako by přestupující právo

již od počátku bylo na místě odstupujícího práva a toto právo na místě práva předstupujícího. Bylo proto v souzeném případě přikázati napřed nehledíc na hodnotu ustupujícího výměnku pohledávku kontribučenské záložny. Co se však týká ostatních knihovních věřitelů, kteří následují až za pohledávkou stěžovatele, nastoupily jejich pohledávky podle § 47 třetí dílčí novely k obč. zák. v mezích hodnoty výměnku 39.600 K a ustupující právo výměnku nastoupilo proto pak v rozsahu těchto pohledávek, kterým byla postoupena přednost až za věřitele, kteří měli pohledávky mezi výměnkem a předstupujícími právy. Podle toho jest knihovní stav takový, že v pořadí výměnku nastoupila napřed pohledávka Dr. Josefa M. celkem 2.797 K 10 h, pak pohledávka Josefa D. úhrnem 24.488 K 80 h a konečně pohledávka stěžovatele celkem 5.093 K 19 h. Když na pohledávku Josefa D. byla přikázána částka 19.456 K 15 h pivovaru, kterému zase Josef D. postoupil přednost, zbývalo pro Josefa D. v postoupeném pořadí výměnku ještě 5.032 K 65 h, a za ním měla býti přikázána v pořadí výměnku hned pohledávka stěžovatele.

Čís. 17211.

Přípustnost žaloby na určení, že věřiteli přísluší proti dlužníku pohledávka a právo domáhati se jejího zaplacení v mezích vyrovnání, podlehe-li věřitel ve sporu, vedeném proti tomu, kdo jeho pohledávku odkoupil, jsou-li tu jinak splněny podmínky určovací žaloby (§ 228 c. ř. s.).

(Rozh. ze dne 7. února 1939, Rv II 791/38.)

Žalovaný byl dlužníkem žalobkyně. Když se v roce 1934 octl ve vyrovnání, došlo mezi žalobkyní a manželkou žalovaného Gabrielou K. k smlouvě, podle níž Gabriela K. odkoupila pohledávku žalobkyně po poskytnutí určité slevy a měla ona sama vystupovati jako věřitelka žalovaného, a to jako věřitelka, která co do pohledávky samé byla zase dlužnicí žalobkyně. Když žalobkyně zažalovala Gabrielu K. o zaplacení, podala ta na žalobkyni žalobu, v níž uplatňuje neplatnost kupní smlouvy. Tvrdíc, že jí nyní hrozí nebezpečí, že by tehdy, kdyby manželka žalovaného svůj spor o neplatnost kupní smlouvy vyhrála, mohla žalobkyně pozbyti své pohledávky proti žalovanému, který pohledávku žalobkyně opětovně, naposledy dne 31. října 1934, v zažalované výši uznal, protože by mezitím tato pohledávka byla promlčena, a že tudíž má právní zájem na tom, aby bylo co nejdříve zjištěno, že žalobkyni v případě úspěchu manželky žalovaného ve sporu o neplatnost kupní smlouvy přísluší pohledávka v plně uznané výši vůči žalovanému, domáhá se žalobkyně určovacího výroku, že žalobkyni, podlehe-li ve sporech Ck II 107/35 a Ck II 99/35 krajského soudu v U., přísluší proti žalovanému za dodané zboží pohledávka 54.910 K 20 h s přísl., jakož i právo domáhati se na žalovaném jejího zaplacení v mezích vyrovnání potvrzeného dne 6. prosince 1934 pod Kv 46/34 krajského soudu v U. Nižší soudy zamítly žalobu, odvolací soud z těchto důvodů: V souzené